

Kaas & Brood

V O O R O L O F S P O O R T E R S

REDACTIE: J.H.DAAMS, W.NÓDS, A.NUIS, R.VAN ZEIJST

REDACTIE-ADRES: J.H.DAAMS, VALÉRIUSTERRAS 3^{B^{OV}}, AMSTERDAM-Z.

5 K E N N I S M A K I N G S N U M M E R *Oct 53*

Studentensociëteit Olofspoort - Westeinde 23

groet aan de lezer

Wij willen ons aan U voorstellen als: de redacteuren van Kaas & Brood. Onze namen vindt U in de kop, en onder de kop schrijven wij ook ditmaal ons redactioneel artikel.

Dit is een bijzonder nummer van Kaas & Brood, omdat het ook wordt toegezonden aan U, die nog geen lid van de Olofspoort bent, maar nu misschien tot een nadere kennismaking zult besluiten.

De naam van onze vereniging is: Studenten Sociëteit Olofspoort. De sociëteit staat in het middelpunt van het verenigingsleven, waarvan ook de disputen en werkgroepen deel uitmaken, die politiek, filosofie, poëzie en cabaret bestuderen en beoefenen. Al deze groepen staan, zoals de Olofspoort zelf, open voor belangstellenden.

Onze sociëteit is op het ogenblik driemaal per week geopend: op Maandag-, Dinsdag- en Donderdagavond. Wij hopen vóór

het einde van dit studiejaar een eigen gebouw te krijgen, dat dan uiteraard de hele week geopend zal zijn. Wij streven er naar, een gebouw te exploiteren in samenwerking met de B-kernen, dat zijn de studentenverenigingen op levensbeschouwelijke basis, zoals NCSV, VCSB, SVHG en Politeia. Deze samenwerking wordt voorbereid door de Voorlopige Bestuursraad van het B-kernenhuis Olofspoort. Op cultureel gebied is deze samenwerking belichaamd in de B-kernen-Coördinatie Commissie, die o.a. gemeenschappelijke lezingen verzorgt.

Op de volgende bladzijden vindt U meer over de Olofspoort, en over de wijze, waarop U, zonder zich aan enige dwang of verplichting te onderwerpen, met haar kennis kunt maken. Wij hopen, dat U ook de overige inhoud met belangstelling zult lezen.

OLOFSPORT en A.S.V.A.

De Algemene Studenten-Vereniging Amsterdam stelt zich ten doel, algemene studentenbelangen te behartigen. In sommige gevallen vrezen de oude gezelligheidsverenigingen, wellicht terecht, dat een sterke ASVA aan hun positie afbreuk zou doen. Wij daarentegen zijn van mening, dat de ASVA zo krachtig mogelijk moet kunnen optreden. Voor de 50 zetels in de ASVA-ledenraad, het hoogste orgaan, worden ieder jaar verkiezingen gehouden; in deze raad hebben nu reeds 7 Olofspoorters zitting, en wij hopen ook dit jaar weer onze vertegenwoordiging te kunnen versterken.

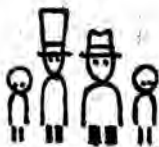
In het gebied, waarop de ASVA zich kan of zou kunnen doen gelden, liggen de prijzen en de behuizing van de Mensa Academica, de Universitaire Gezondheids Zorg, het verkrijgen van subsidies en reducties voor culturele manifestaties, en ook kan zij haar mening laten horen in kwesties als het beurzenstelsel, de nieuwe Hoger Onderwijswet, en belastingfaciliteiten voor werkstudenten.

De Mensa Academica moet een beter onderdak vinden. Tot nog toe zijn echter alle plannen door obstructie van de oude gezelligheidsverenigingen en incompetentie

van het ASVA-bestuur afgeketst. De prijzen van Mensa-maaltijden zullen aan de Rijksuniversiteiten door rijkssubsidies sterk omlaag worden gebracht; het is nu zaak, dat of de gemeente Amsterdam of het Rijk een gelijke subsidie aan onze Mensa verstrekt.

Reeds jaren geleden zijn uitgewerkte plannen naar voren gebracht om de Universitaire Gezondheids Zorg uit te bouwen tot een allesomvattend ziekenfonds op universitair peil en met een zeer lage premie. Niet lang geleden heeft het ASVA-bestuur, op instigatie van de Olofspoorters in de ledenraad, de vastgelopen onderhandelingen met het gemeentebestuur weer geopend.

Consequent tracht de Olofspoort het gezag van de ASVA te versterken. Als middelen zien wij: het organiseren van festiviteiten in ASVA- en Civitasverband, zoals de lustrumviering in 1952; het plaatsen van werkelijk informatieve ledenraadsverslagen in het studentenweekblad *Propria Cures*; het stimuleren van de belangstelling voor de ledenraadsverkiezingen, waar de laatste jaren niet meer dan 20% der ASVA-leden aan heeft deelgenomen.

STUDENT EN MAATSCHAPPIJ

denk erom kreeg je gelijk met de pap naar binnen
netjes beleefd zijn opzitten handje geven
steeds met 2 woorden spreken
bedanken beleefd zijn je pet af

denk erom krijg je gelijk met je series en je bewijs van lidmaatschap aan de muur te hangen
netjes beleefd zijn je steeds aan de mos houden
steeds met 3 regels ondertekenen
goed zuipen beleefd zijn je kotspak aan

denk erom kreeg je gelijk met je trouwboekje overhandigd
netjes beleefd zijn vloek niet en denk aan de minderheden
steeds je belasting betalen je aan de CAO houden
kinderen krijgen beleefd zijn je hoed af

dan krijgen die kinderen gelijk met de pap weer naar binnen
denk erom netjes beleefd zijn opzitten handje geven
steeds met 2 woorden spreken
bedanken beleefd zijn je pet af

Halte Driehuis-Westerveld

Ik werkte die winter in Haarlem, en iedere avond om negen uur ongeveer stapte ik in het treintje, dat naar mijn woonplaats ging. Bijna altijd liep ik door tot bij het voorste rijtuig, dat op dit uur van de avond meestal helemaal leeg was. Ik had dan de hele van het donker buiten afgesloten ruimte voor mij alleen. Uitstekend om in vrede wat te slapen, na de lange werkdag. Bij elk van de vele kleine stopplaatsen schoot ik dan weer overeind en bij mijn aankomst bevond ik me onveranderlijk in een veranderlijk humeur.

Het was noodweer, toen de man voor de eerste maal in Bloemendaal mijn rijtuig instapte en op de bank tegenover mij ging zitten. Ik herinner mij dat het water in kleine straaltjes van zijn regenjas liep. Trouwens, nu ik erover nadenk, gedurende de enkele weken, dat ik hem geregeld als overbuurman had, was het voortdurend slecht weer. Zeker die laatste avond.

In het begin liet hij me vrijwel koud. Wel verwonderde ik me er enigszins over, dat hij steeds mijn nabijheid zocht in het lege compartiment. De verklaring dat hij misschien om een praatje verlegen was ging niet op: hij was zo mogelijk nog minder spraakzaam dan ik. We bemoeiden ons dus niet met elkaar na de halfgemompelde groet, bovendien had ik het de laatste tijd zo druk gehad, dat ik zelfs door de haltes heensliep.

Zo kwam het ook, dat ik al enige tijd samen met hem reisde voor ik iets merkte. Wij stopten. Ik zag geen kans mezelf te overtuigen dat ik nog niet wakker was, en opende mijn ogen. Onmiddellijk viel mij iets vreemds op. De man tegenover mij zat met het gezicht naar het raam, zijn houding was vreemd gespannen. Ik keek naar buiten. Een lampje verlichtte het bord waarop met kleine letters de naam van het station was vermeld: DRIEHUIS-WESTERVELD. Eronder stond een man, opvallend lang en bleek, die kennelijk op iemand wachtte. Tevergeefs overigens, want toen de trein wegreed, stond hij er nog even eenzaam en onbeweeglijk. Toen zag ik het gezicht van mijn buurman. Het was vertrokken van angst.

Bij de volgende halte stapte hij uit. Ik zette het voorval uit mijn gedachten, maar de volgende avond herhaalde het zich. Weer de angst in zijn ogen, weer de lange bleke man, die nu bijna met zijn neus tegen ons raam stond, maar die onbewogen voor zich uitstaarde als zag hij ons niet.

Vanaf deze keer sliep ik niet meer in de trein, maar ik deed wel alsof bij de halte Driehuis-Westerveld. Tussen mijn oogharen door bespiedde ik het telkens wederkerend duel tussen de beide mannen. Want dat het een duel was had ik nu wel begrepen. De partijen waren echter niet gelijk. Het leek of mijn medereiziger met de dag teruggedrongen werd. Nu voor het eerst merkte ik op dat zijn handen voortdurend trilden. De man daarbuiten trok hem onweerstaanbaar naar zich toe. Soms maakte hij een beweging om op te staan, maar dan greep hij zich krampachtig vast aan de bank en keek naar mij.

Toen kwam die avond. Het was beestenweer, en dat had me zo opgehouden in de stad, dat ik nog maar net op het nippertje in de achterste wagon van mijn trein kon springen. Tussen de koude en natte mensen in de coupé was direct de broederschap van alle ontevredenen voelbaar, en er ontstond een geanimeerd gesprek op brommerige toon.

We reden weg van een der kleine stationnetjes, toen er plotseling weer abrupt gestopt werd. Het oponthoud duurde nog al lang. Ik keek naar buiten, Driehuis-Westerveld. Iemand ging poolshoogte nemen. Er is een ongeluk gebeurd vooraan. De regen slaat in mijn gezicht. Mensen praten druk. Hij wou er uit, is tussen perron en trein gekomen, toen die al reed. Kijk maar. Bloed, en het gezicht van mijn reisgezel, even bleek nu als dat van die man. Verloren. Hij had niet langer op zich laten wachten.

Ik hoorde dat ze nooit familie of kennissen van hem hebben gevonden. Hij moet een eenzaam mens geweest zijn.

Het Kaas- en Broodvolk.

In de Middeleeuwen trokken eens troepen opstandigen door ons land. Zij eisten een billijk deel van de eenvoudige levensbehoeften, daar om noemden zij zich het Kaas- en Broodvolk. + Ook in onze tijd blijkt soms de behoefte aan een omwenteling. Het studentenleven is van lieverlede verstand; velen moesten daardoor hun deel ontberen van de levensbehoeften der studenten: omgang met gelijkgestemden en andersdenkenden, een sociëteit, een vereniging zonder aderekkeling. Dit biedt nu de Olofspoot; kaas en brood voor ieder.

JETTY IN PRONKLEED

Zijn stem is nog donker en week
als een gestopte trompet klinkt zijn stem
wanneer hij over Jetty spreekt

in het holst van de nacht je koffer pakken
in de zilveren trein stappen die snel
in zijn web klimt
blikken ontwijken en dan plotseling
een nieuwe eenzaamheid vinden

Kan ik iets voor je doen Jetty
koffie bestellen je tas dragen
zal ik je vergelijken met een reiger
een teddybeer je vingers met flageoletten
je hoofd caïro noemen en je mantel dartmoor
wil je mijn onderwatervissen zien

in de middag thee drinken
café glacé thee uit een potje
bierviltjes stapelen een cigaret roken
braten voor mijn part

Hij zit te zwijgen aan tafel
het hoofd tussen de schouders getrokken
wanneer hij aan Jetty denkt

Siegmond und Gottlieb

Siegmond und Gottlieb hatten schon viele Wochen keine Menschen gesehen. Plötzlich, als Sie durch einen Wald zogen, sahen Sie ein eigentümliches Geschöpf, das unter einem Baum saß und mit etwas gespannt beschäftigt war. Die Gestalt war die eines uralten Mannes, völlig gerunzt und mit einem langen Bart. Als die beiden herantreten und ein 'Grüß Gott' durch den Wald schallen lieszen, fing das Geschöpf zu weinen an. Erschrocken versuchten Sie den Alten zu beruhigen und als Er aufgehört hatte zu schluchzen fragten Sie was Ihm fehlte. 'Ich glaub die Welt dreht sich verkehrt', flüsterte Er und in seinen Au-

gen schimmerten die Tiefen des Meeres. 'Und darum ist die Welt nixs wert', fügte Er seufzend hinzu, inzwischen sein Taschentuch befeuchtend. Gottlieb beobachtete ganz genau das Taschentuch, es war rot mit weissen Tupfen. Er versuchte Sie zu zählen aber es wurde Ihm langweilig. Auch Siegmund war voller Teilnahme. Er fragte den Alten ob Er vielleicht heute nicht gefrühstückt habe, etwas Brot und Wurst konnte Er schon bekommen; dieser war aber ohnmächtig geworden. Also zogen Sie weiter und aus immer grösseren Entfernungen klang Ihr lustiges Ha-Ji-Ha-Ho-Ja-Ja! durch den duftenden Wald.

CENTRAAL - AZIATISCH

*je bent zo alleen je zou kunnen menen
te wonen in gobi
met zon en zand en heel in de verte
toppen van tibet*

*kleine chinese poppen
voeren een spel voor mij op
van glimlachen ranke gebaren
glimlachen spreken in talen
nachtbloemenvreemd*

*o kleine chinese pop
er staan in je starre ogen
(getekend met inkt uit tsjoen-king)
velden en bruine rivieren
woon je daarin?*

*vergeefs is de reis naar tsjoen-king
want zon en zand duren voort
tibet is er altijd
met sneeuwtoppen eenzaamheid*

VACANTIE

OP

COSSUS

*gij zult de laatste zijn in cossus
daar smeult reeds houtazijn
in bladerloze beukenlanen
rond uw wijnrode geledingen
de splijtaarde stijgt in wolken op
o ga hier voorbij
langs de torenvelden gekneusd*

*daar is een waterbad gedolven
voor u en wellicht voor mij
requiem aeternam dona eis domine*

*hij loert op je met kleefpasta
een dode vlieg verraamd
de draden strak gepenseeld
met druppels op de knopen
en trillende buiken
hij is het middelpunt
van zichzelf is hij het midden.*

*na een poosje hief hij zijn hoofd
shift key tab back space
de dokter kan u ontvangen mijnheer*

*dooltochten door machinale skeletten
tandraderen en wormwielen
neigend naar monometallisme
een grootinquisiteur
gekorven met burijnen
chantage op den dood
met een voorkeur voor het picturale*

*doe nog een stuiveling op het vuur
ik lees een boek in bed
maar steenschrift verwaait zo snel* 7

Uit het Dagboek

van Adam Komwoort

22 Juni

God, dank dat mij Eva gegeven!
Lief, blond, onbeschrijfelijk. Als ik
maar bazuin! Terzake: gisteravond tennis-
sen, daarna dansen. Eva ontmoet. Charles-
ton Club. Dansen, dansen, drinken. Rib
uit lijf. Lief!
Vanmiddag orchideeën zenden. Vanavond
Jaguar Pa lenen.

23 Juni

Vanmiddag bezoek Peter. Zak! Inwendig be-
hang Groskamp-ten Have. Houtwormen door
hoofd te horen knagen. Halve Angus Mc Kay
Pa opgezopen, sloeber. Belofte afgeperst,
dat ik mee speelclub. 'Ga maar', Pa, en
geld! Ook bezig vers lijmen AKU.

26 Juni

Eva waarachtig in speelhol. Verdomde Pe-
ter mee Charleston, en gedanst. Ik nuch-
ter, Peter in greppel langs buitenweg.
Daarna huis Eva. Evenwel niet overnacht.
Kafka gelezen, tuinman vroege ochtend
helpen katjes verdrinken. Stomme dieren.

27 Juni

Eva ziek, aldus personeel telefoon. Wenst
geen bezoek. Opbrengst 3 hectare Westland
in mand, geen bedankje.
Meer Kafka gekocht. Prettiger dan morphi-
ne, zegt men. Geïllustreerd niet voorhan-
den. Binnenkort blijde gebeurtenis: jonge
honden verdrinken.

29 Juni

Peter chaud Eva. Schijnbaar rechtstreeks
greppel ziekbed, dat overigens gefingeerd.
Twee doses strychnine op kop getikt bij
oude Tugelhain. Eva en Peter voorstellen
vrienden blijven. Fuifje organiseren.
Haha.

10 Juli

Gedichten twee weken geleden zouteloos.
Afvragen wáár hersens. Victor le Chaste
ook kluns. Oude vuilbaard.

12 Juli

God, dank dat mij Eva ontnomen!

Peter vanmiddag verdriet Eva. Blaren op
ziel doorgeprikt en Slauerhoff opgedaan.
Andere helft Angus Mc Kay opgezopen, ar-
me sloeber.

Oude Adam aan Peter mee. Heeft nu ten-
minste nog iets. Zelf nieuw leven, met
zekere Lilith. Bazuinles nemen.

een verhaal

'Goed', zei ik, de dop van mijn vulpen
schroevend, 'ik schrijf een verhaal voor
jullie'.

'Een grappig verhaal', bedong een der
redacteurs.

'Goed', zei ik, 'Carmiggelt, Bomans en
Huizinga zijn me niet onbekend, en ook
heb ik voortreffelijke uitspraken van ter
Braak over de humor gelezen. Bovendien
sta ik in bepaalde kringen bekend als een
droogkomiek.'

'En kan er iets van romantiek in komen?',
vroeg de hoofdredacteur.

'Waarom niet? Ik heb vaak in delente door
maanverlichte tuinen gedwaald, en over
bouwvallige kastelen kan stellig mijn
vriend Aloysius me inlichten.'

Mijn goede vriend Aloysius stemde hiermee
in. 'Maar je bent zo goed in het karakte-
riseren van Duitsers. Ik heb me indertijd
rotgelachen om dat verhaal van je in de
krant.'

'Vanzelfsprekend zal ik ook enige Duit-
sers invoeren.'

De spraakzame redacteur kreeg weer een
idee. 'Dan moet het in de bezetting spe-
len!', riep hij geestdriftig.

'Als je dat wenst, zeker. Het wordt dus
een grappig, romantisch verhaal, dat tij-
dens de bezetting speelt, en waarin dus
grappige, romantische Duitsers voorkomen.'

'Dat lijkt me heel geschikt', zei de
hoofdredacteur.

'Goed', zei ik, de dop op mijn vulpen
schroevend, 'dan ga ik nu bierdrinken.
Zoek intussen een paar kranten uit de
oorlog voor me op, en kook wat suiker-
bieten.'